

В. „ЗАКОННОСТЪ“

ще излиза два пѣти въ седмицата:
въ четвъртъкъ и недѣля.

ЦѢНАТА МУ Е:

За година	9 лева
„ 6 мѣсеци	5 „
„ 3 „	3 „
„ 1 „	1 „

За въ странство:

се прибавятъ пощенскитѣ разности.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

ЗАКОННОСТЪ

ГЛАВЕНЪ И ОТГОВОРЕНЪ РЕДАКТОРЪ:
ИВАНЪ БѢЛИНОВЪ.

ПОМОЩЕСТВОВАНІЯТА

началото на всеки мѣсець

и пари се испратятъ

вѣднѣжъ въ 10 ст.

всѣхъ се плаща:

на първата страни-

ца четвъртата.

БРОЙ 10 СТ.

Настоящия брой на в. „Законностъ“ се разпраца до всичкитѣ наши приятели и познаници по градоветѣ и селата съ молба да се разпространи вѣстника мѣжду населението, като се запишатъ възможно по голѣмо число абонати. Сжщото ще се направи и съ слѣдующия единъ брой, подѣ което вѣстника ще се испраца само на онѣзи лица, които си прѣдплатятъ бонамента. Ние не располагаме съ никакви фондове за поддръжане на вѣстника си и, уповани на поддръжката на добритѣ си приятели изъ княжеството, ний сме твърдо рѣшени безъ пари никому вѣстникъ да не испрацаме.

ИВАНЪ БѢЛИНОВЪ

Моя Г. Г. книжаритѣ, на които съ врѣме е испратилъ свои брошури по „Офицерско-емигрантския въпросъ“ за проданъ, и които още не сж се растѣкли съ него, да побързатъ да сторятъ това въ едно най-скоро врѣме. Не распродаденитѣ до сега книжки могатъ да му се повърнатъ въ Руссе.

Тѣ като чистия приходъ отъ брошурата ще бжде потрѣбенъ за една благотворителна и симпатична работа, автора се надѣе, че г. г. книжаритѣ не щеткажатъ да изпълнятъ просбата му съ пълна готовность.

ПОИСПЪЛНИТЕЛНО ДѢЛО № 426/96 ГОД.
НА РУССЕН. СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ, НА I УЧАСТЪКЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 5021.

Извѣстява се за знание, че на 18 Ноември т. г. сѣтъ отъ 9 до 3 слѣдъ обѣдъ, ще се извърш публичната проданъ на долоопсанитѣ имоти, прилѣжащи на Димитръ Богдановъ изъ гр. Руссе, за овлѣтвование искътъ на Велико П. Мишковъ изъ гр. Руссе по изпълнителния листъ № 9022 т. г. на Руссенскій Окръженъ Сждъ, състоящъ отъ 1050 л. и д. разности и лихви

Желающитѣ Г. г. да наддаватъ, могатъ да присуствува при продажбата и да наддаватъ. Продажбата ще се произведе въ двогена на длъжника сръцъ Василь Радевъ.

Имотитѣ които се продаватъ сж:

170 Тенекий лакъ	оцѣнени за	700 лева
200 Книги тапети	„ „	100 „
100 Кутии жълта боя	„ „	80 „
4 Батлачета бѣла боя	„ „	100 „
5 Дъски за прав. шурупи	„ „	60 „
50 Лопати сждатски	„ „	100 „
10 Соби желѣз. безъ кюнт.	„ „	60 „
50 Жел. лоп. безъ дрѣжки.	„ „	50 „

Депозитъ ся иска 10 0/0.

До 18 Ноември т. г. (включително) Г. г. купачитѣ, могатъ да ся явяватъ въ канцеларията, да преглеждатъ книжката по продажбата, продаваемитѣ имоти на мѣстонахождението имъ, двогена на длъжника. Ако до 3 часътъ слѣдъ обѣдъ не ся явятъ конкуренти то продажбата ще стане за не станала. Купувача ще внесе цѣлата продадена сума на 19 Ноември до 10 часътъ сутринята, въ което врѣме ще му ся прѣдадѣтъ отитѣ. Сжщитѣ имоти могатъ да му сж прѣдадѣтъ на 18 Ноември въ 4 часътъ слѣдъ обѣдъ, ако есе цѣлата наддадена сума.

Гр. Руссе, 29 Октомври 1896 год.

Сждебенъ Приставъ: Х. БАЙКУШЕВЪ.

Д-ръ П. Златовъ съобщава, че адвокатското му писалище е въ собственния му домъ сръцъ военния клубъ, край Дунава.

3-3.

Обръщаме вниманието на почитаемата публика изобщо, както и специално на г. г. руссенскитѣ търговци, банкери и фабриканти, а тѣ сжщо и на административнитѣ и сждебни учреждения въ града, върху ефтенитѣ на нашитѣ такси за обявления. Низката цѣна, която сме назначили за помѣщение на подобенъ родъ публикации, както на първата, тѣ и на послѣдната страница на вѣстника си, ни даватъ право да мислимъ, че лицата и учрежденията, къмъ които се обръщаме съ настоящето си, ще ни почетатъ съ своето внимание.

Живко Икономовъ

Забенъ Лѣкаръ

Свършилъ въ Московскій Университетъ

Приема болни всѣки день

адресъ: Улица Княжеска (сръцъ Михаилъ Х. Костовъ)

3-3.

Швейцарско Сирене и
Херманщадтскі Салами
пристигнаха въ магазина на Маринъ П.
Чолаковъ въ гр. Руссе.

Руссе, 30 Октомври 1896 год.

Отъ нѣколко години насамъ, у българскитѣ граждани се е установило едно колкото печално, толкова и безосновно мнѣние, че изборитѣ въ България не сж нищо друго освѣнъ една жалка и ничтожна комедия, която различнитѣ наши правителства разиграватъ отъ врѣме на врѣме за да залъгватъ и „пущатъ малко кръвъ“ на легковѣрната публика отъ една страна, и да прѣдаватъ една формална конституционна боя на своето управление — отъ друга.

Не можемъ да не признаемъ — като стоимъ на едно строго — обективно становище — че, колкото и безосновно да ни се струва това мнѣние, — то все пакъ може да се обясни, поне до негдѣ, съ единъ значителенъ брой примѣри отъ нашата избирателна практика прѣзъ послѣднитѣ 15—18 години. Дѣйствително, отъ какъ България е „свѣтъ за свѣтувала“ като свободна и независима държава, рѣдко сж — съ прѣстъ могатъ да се прѣчетатъ — онѣзи български правителства, които, когато сж ставали у насъ избори, да сж се въодушавявали отъ едно искрено желание да чуятъ народната воля и, за тѣзи цѣль, да дадѣтъ на народнитѣ маси най-пълната възможность да си искажатъ желанията по единъ тихъ, спокоенъ и достоенъ за една свободна нация начинъ.

Не нѣ е цѣльта да указваме тукъ на имена, съ цѣль да коримъ едни, или да хвалимъ други. Читающата публика, която малко или много се е интересувала отъ вървежа на нашитѣ политически работи, въ послѣдне врѣме, сама, надѣмъ се, ще си науми за таквато български правителства. Познати сж тѣ, мислимъ, на всички ни.

Но ако това наше „обяснение“ на ставалитѣ до сега избори може до нѣкъдѣ да се оправдае съ особенността на условията, при които княжеството почна да живѣе самостоятелно и съ бурността на събитията, които ни сподѣтъха още въ първата де-

сетосидипнина на нашия свободенъ животъ, — то не само не трѣба да служи за мѣрило на нашитѣ мнѣния по българскитѣ избори, които ставатъ днѣсь и има още да ставатъ въ бѣдѣще — ами трѣба безъ забикалки да ни накара да мислимъ, че врѣмената на нашето политическо дѣйствие сж се изминали безвъзвратно, че прѣходността на положението, което до вчера ни съсипваше, е унищожена изъ дѣно, и че, най-послѣ, е настѣпилъ момента да влѣзе държавата ни въ нормалния пѣтъ на своето развитие и политически животъ, които изискватъ и налагатъ както на управницитѣ, тѣ на гражданитѣ едно строго и истинско изпълнение на законитѣ, едно свято и ненарушимо прилагане на конституцията. Ние не можемъ вече да се извиняваме съ политически „аджамжлъкъ“, съ неразбирание на своитѣ граждански права и задължения, та да оставяме да ни ѣзди и тѣпче всѣки неразбранъ властолюбецъ и да чакаме да се отървемъ отъ неговия хомотъ, чакъ когато „узрѣмъ“. Ние живѣемъ свободно — скоро 20 години. Цѣло поколѣние, родено въ врѣмената, когато лжчитѣ на младата ни свобода бѣха готови да се пукнатъ, вече паростна и полегка-легка излиза на арената на свободния граждански и политически животъ. Неприлично ни е, прочее, да продължаваме да се придѣржаме о старитѣ си „мнѣния“, колкото „обясними“ и да сж биле тѣ на врѣмето си. Часа настѣпи, когато и нашия народъ трѣба да докаже, че е достоенъ за свободата, която му се испуни съ толкова скжпи жертви и, упованъ на своята сила и суверанитетъ, да укаже *всѣкому неговото мѣсто*.

При тѣзи условия става очевидно за всѣкого, че установеното у насъ мнѣние, какво българскитѣ избори сж нищо друго, освѣнъ една избирателна „породия“, достоенъ сюжетъ за единъ френски „водевилъ“, — колкото и да е било умѣтно и обяснимо до сега, — не издържа вече никаква критика, и че що се касае до прѣдстоящитѣ на 17 Ноември избори и, изобщо, до всичкитѣ избори, що има да станатъ въ бѣдѣще, у насъ трѣба да се установи едно тѣкмо сръщяположно мнѣние, което, ако не друго, то поне, да докаже комуто трѣба, че ние вече знаемъ да цѣнимъ своитѣ правдини, и че не ще позволимъ никому безнаказано да ги тѣпче.

Не ще ни дума, че като говоримъ горното, ние нѣмаме прѣдъ видъ сегашното българско правителство, което има прѣки интереси да си останатъ българскитѣ граждани при старото мнѣние и, ако е възможно, никой освѣнъ стражаритѣ и полицията, на изборитѣ да не се яви, — а искаме да бждемъ чути и разбрани отъ массата български избиратели и данокоплатци, които, ако искатъ да докажатъ, че съзнаватъ своитѣ права и длѣжности, трѣба всецѣло да се проникнатъ отъ идеята на прѣдстоящата борба и всички, безъ исключение, да се явятъ на изборитѣ. . . .

Ни едно отъ правата, които конституцията гарантира на българскитѣ граждани не е толкова силно и свято, както правото имъ да си избиратъ сами своитѣ управници. Всичкитѣ други наши права биха останали мъртва буква, биха напомнювали единъ бездушенъ призракъ, ако това послѣдното не би било признато и гарантирано отъ основнитѣ ни закони. Това сж, разбира се, елементарни работи, познати малко и малко на всички български граждани, но ние ги напомнюваме тукъ, за да видятъ читателитѣ че именно по тѣзи причини правителствата, които управляватъ противъ законитѣ и искатъ да тѣпчатъ народнитѣ правдини, прѣди всѣчко и най-много отъ всѣчко, посѣгатъ върху избирателнитѣ права на народа и съ всички сили се стараятъ да ги ограбятъ и окастрятъ. Такава е била, очевидно, и цѣльта на г. Стояловия кабинетъ, при растуриянето на камарата.

Става ясно, прочее, че *правото* на българскитѣ граждани да участватъ въ изборитѣ, да си даватъ свободно гласовѣтъ, да правятъ енергиченъ от-

поръ на насилията, които в т. могат да упражняват сръбци имъ, да рѣшатъ своя воля резултатитъ на избирателната — върху което право ние особено настояваме —, при зловѣщитъ слухове що ходятъ за бѣдѣши ждѣния на конституцията и народнитъ правдини, се обръща на *длъжностъ*, отъ изпълнението на то никои нѣма право да се отказва. Сега, или никои не е случая, когато българския народъ трѣбва да докаже своята прѣданостъ къмъ освѣтенитъ отъ основния ни законъ институти и да даде да се разбере гдѣто трѣбва, че той ще знае, какъ да защити своитъ заплашвани правдини. . . .

При всичко, че въ едно не тъй далечно и още прѣсно въ паметта ни минало, ние имаме злочестината да видимъ разбити най-свѣтитъ си надѣжди и хвърлени въ калъта най-чиститъ си идеали, — ние все пакъ не сме прѣстанали да вѣрваме въ здравие разумъ и познатото свободолѣбие на своя народъ, та поради това, имаме пълно основание да вѣрваме, че въ прѣдстоящата ни борба съ властующитъ, ние ще намѣримъ потрѣбната поддръжка у своитъ многобройни приятели, и че правото дѣло на народа ще въстѣржествува. . . .

Ще ни възразятъ, може би, че на мирнитъ и безоръжни български избиратели е май мѣчно и до нѣкъдѣ даже рискованно да се борятъ за спазването на своитъ свободи и правдини, когато върху послѣднитъ посѣга българското правителство, което разполага съ всичката публична сила на държавата и има пълна възможностъ, благодарение на тѣзи сила, да осуети и обърне въ нула веѣкакви избирателни права. Тѣзи и подобни тѣмъ възразения ние сме чували не веднѣжъ, та струва да се спрѣмъ върху имъ малко по-подробно и да докажемъ тѣхната неоснователностъ, но понеже статията ни стана и безъ това доста дълга, ние се обѣщаваме да я продължимъ въ слѣдующия брой. —

ВЪНКАШНА ХРОНИКА.

Бѣдѣщето на Германия.

Види се че 1896 година ще бѣде достопамятна година въ лѣтописитъ на Германия, единъ критически моментъ въ сѣдбата на тѣзи империя.

Ако политическитъ признаци не ни мамѣтъ, струва се че годината 1896 ще бѣде точката на апогея на германското величие, точка отъ която тя ще се повърне назадъ. Отъ сега за напредъ нейния хоризонтъ започва да ся заоблачва, бѣдѣщето ѝ прѣдвѣщава бури.

Посѣщаванieto на Франция отъ руския Императоръ

ПОДЛИСТНИКЪ

За влиянието на училището върху здравинето на ученицитъ. *

Отъ Г. К.

Но при тѣзи и др. подобни наблюдения заслужаватъ особено внимание изслѣдванieto на проф. отъ Бреславъ Cohn'a върху 10060 въспитаници отъ елементарнитъ, сръднитъ, селскитъ, градскитъ мъжки и женски училища, че прѣзъ 1867 г. се оказало че $\frac{1}{5}$ отъ всичкитъ въспитаници страдали отъ ненормално зрѣние и почти $\frac{1}{10}$ биле кжеоглѣди.

Отъ този общ. резултатъ Cohn е дошелъ до слѣдующитъ важни заключения: 1) че различнитъ категории училища представляватъ различенъ $\%$ отъ кжеоглѣдие тѣй напр. въ селскитъ училища тоя $\%$ не е голѣмъ, когато въ градскитъ е противното, и че тоя $\%$ въ послѣднитъ се увѣличава заедно съ минаването на въспитаницитъ отъ по-низши въ по-високи училища, и че кжеоглѣдието се намира въ прѣко отношение съ продължителността на напѣганieto на очитъ въ училището. 2) Не по-малко важно наблюдение на Cohn'a е че $\%$ на кжеоглѣдитъ сжщо се увеличава съ минаването на въспитаницитъ отъ по-доленъ класъ въ по-горенъ. 3) Въ 166 класа, наконецъ, 33 изслѣдвани училища се показвало увеличението на *Миопията*, паралелно съ минаването отъ по-доленъ класъ въ по-горенъ.

Тѣзи упомѣнати основни резултати отъ изслѣд-

* Извлечения отъ речта на Проф. Н. Тольскій четена въ тържественното сѣбрание въ Московскій Импер. Университетъ прѣзъ 1891 год.

Николай II, потвърди по единъ най-официалентъ начинъ съществуването на единъ съюзенъ трактатъ мѣжду Русия и Франция. Ако до сега Германия и да се утѣшаваше че нейната вѣковна неприятелка бѣше изоллирана и въ нестойание да мисли за отмъщение, но тѣзи приятна илюзия биде разбита въ прахъ и пепелъ отъ сношенията по вече отъ приятелски между Франция и великата Империя на рускитъ царѣ

Алзасъ и Лотарингия, тѣзи двѣ незабравими дѣтца на Франция, които грабнати немилостиво отъ нея и до сега живѣятъ подъ исключителния режимъ на диктатурата Германска и до днесъ не сж могли да забравятъ нещастната си майка Франция и до днесъ не можѣтъ да прегърнатъ чувството на фило Германизма и до днесъ съставляватъ вѣчно заплашване, и въ случай на нашествие отъ страна на Франция, тѣ сж разтворени рѣждѣ ще се хвърлятъ въ обятията ѝ отъ всички сили ще ѝ помогнатъ да съкруши тѣхната грабителка.

Не ще дума, че Германия и сега още се утѣшава че Русско-Французкия съюзъ е само отбранителенъ и че Русия по никакъвъ начинъ нѣма да подпомогне Франция, ако тѣзи послѣдната се опита единъ день да си отмъсти на Германия, но туй утѣшение за Германия е повече отъ привидно. Нейнитъ надѣжди още по вече се расколебиха отъ послѣднитъ разкрития на нѣкогашния Имперски канцлеръ княза Бисмарка, съ които той направи щото Русия да загуби и послѣдната си симпатии спрямо Германия, ако такава съществуваше въ нея. Има признаци които показватъ че Русия не се бои толкова отъ една *нападателна* война противъ Германия.

Вѣстникътъ *Pall-Mall Gazette* обнародва една дописка отъ своитъ кореспондентъ въ Копенхагенъ, която дописка потвърждава въ *Daily Cronicle* и въ която се говори че съществува устно споразумение мѣжду Русия и Дания, споразумение въ което първата се ангажира да гарантира цѣлокупността на данската територия, и когато се прѣдстави удобенъ случай да поиска *възвръщанieto на Дания отъ страна на Германия частъ отъ отнетата ѝ провинция Шлезвингъ, която е населена съ Данези*. Въ замѣна на това Дания се задължава да тури на разположение на Русия, въ случай на война, всичкитъ си укрѣпени военни пристанища и всичкитъ си морски корабостроителни работилници.

Отъ друга страна разкритията на княза Бисмарка, много спомогнаха за отслабването на Тройствения Съюзъ, особено Италия значително се е разочаровала отъ думисленността на германската политика и тѣхенъ случай да повърне фронтъ къмъ Франция и да подаде рѣка на Двойствения Съюзъ. Италианския вѣстникъ *Messaggero*, като разисква извадената на лице, отъ княза Бисмарка тайна, относително за съществуването на тайния договоръ мѣжду Русия и Германия, казва: бисмарковскитъ разкрития направиха, насъ италианцитъ, сериозно да се замислимъ върху значението и важността на Тройствения Съюзъ, който намъ не послужи за друго освѣнъ да хвърли страната ни въ черна мизерия. . . . Слѣдъ като израсходва по вече отъ два милиона за своето въоръжение, Италия днесъ се намира въ мизерно положение, като една ничтожна слугиня, която отъ днесъ за утрѣ може да бѣде испадена. Струваше ли си трудѣтъ, пита *Messaggero*, да се отказва Италия отъ своя девизъ: *"Fava da se"*, за да се намѣри почти изоставена сега насрѣдъ нѣтъ съ праздни джебови.

ванието на Cohn'a биле потвърдени отъ научнитъ изслѣдвания на рускитъ учени мѣже проф. Ерисмана и проф. Маклакова.

Въпроса който е важенъ въ тоя случай е за условията въ училището които влияятъ на съществуването кжеоглѣдие мѣжду учащата се младежъ?

Който е ималъ случай при стѣмването на затамняване — навечеръ — да бърза за да свърши нѣкоя работа, то той може да си припомни че съ постепенното намаляване на свѣтлината трѣбвало е отъ по близо да разглѣжда прѣдмѣта, или же въ случай на неподвижностъ на прѣдмѣта, да наведе главата си къмъ самия прѣдмѣтъ, съ други думи той е билъ длъженъ да употреби известнѣ усилие на очитъ за да разглѣда прѣдмѣта, усилие, което при по продължително врѣме е бивало сжпроваждано отъ неприятно чувство на напѣгание. — За насъ Г. Г. независимо отъ възможнитъ други причини за подобно състояние на очитъ — важно е единствено признаването на тоя несжмненъ фактъ, че очитъ при горѣупомѣнатитъ условия сж въ ненормално състояние. Ако тѣзи условия сж продължаватъ кратко врѣме, то състоянието на окото се възвраща въ това равновѣсие и въ сѣщия покой каквото е било по напѣдъ.

Но ако тия неестествени условия за състоянието на окото продължаватъ за по продължително врѣме то самитъ измѣнения които прѣтърпява окото при подобенъ режимъ получава постояненъ характеръ.

И въ това послѣдното, стои причината спорѣдъ единодушното признание на *Околиститъ* че *продължителната работа на близко разстояние, при недостатъчна свѣтлина, произвеждатъ въ очитъ ония измѣнения които водатъ въ послѣдствие къмъ кжеоглѣдието*.

Тѣй като е, то сѣдбата на Германия не се рисува бляскава за въ бѣдѣще. Русско-Данския и Французско-Италиански съюзи ще онаше сѣздадената отъ Бисмарка Германия съ единъ враждебенъ и опасенъ синдикатъ.

Отъ друга страна вътрѣшното положение на Германия не е по щастливо, сепаратизмътъ ако по видимоу да ся вижда отпихналъ, той тѣе още като видѣнтъ подъ пепеля въ Бавария, отъ гдѣто заплашва да избухне и запали зданието на цѣлата Германска федерация. На това ще помогнатъ твѣрдѣ много демократическитъ партии въ Германия, които развивѣтъ голѣма дѣятелностъ враждебна на военницата и на идеята за завладяване.

Ни най-малко не би се очудили, ако единъ день видимъ че творението на Бисмарка, което той сѣздаде съ сабя и кръвъ, да се распаде преди той да склѣпи очи.

Ромжискитъ вѣстници, още не успѣли а се похвалять съ посѣщението, което неотколѣ имъ направи австрийския императоръ, и съ добритъ сѣтнини, които имъ обѣщава това посѣщение, — сега съобщаватъ еда радостна и лѣстна за тѣхното национално самолюбие вѣтъ. Тѣ пишѣтъ, че главния щабъ на влашката войска билъ заетъ още отъ сега съ единъ проектъ на мобилизация която имало да стане идущата пролѣтъ, и благодарения на която цѣлъ рѣждъ контингенти отъ резервата и милицията имъ щѣли да бѣдѣтъ концентрирани. Тая мобилизация се тури въ свръзка съ едно ижтувание, което Императоръ Вилхелмъ щѣлъ да направи на ружмекския кралъ прѣзъ Мѣсець 1897 год.

Въ една дописка отъ София, подписана съ инициалитъ *Θ. Д.*, подъ които се крие името на известия руски кореспондентинъ *Θ. Духовецкѣй*, на в. „Новое Врѣмя“ съобщаватъ отъ София слѣднитъ не безинтересни свѣдения по растуранieto на VIII-то обикновено народно събрание.

„Въ министерския докладъ до княза това извѣтрѣдно“ растурание на камарата се обяснява съ *стрѣнитъ* съображения, че правителството, макаръ и да иманозниствовало на прѣдставителитъ на своя страна, все пѣтъ намира, че е потрѣбно да се обърне къмъ народа да му даде възможностъ да се искаже въ полза на една, и друга политическа партия (?). . . .

Донесника съобщава по-нататкъ, че опозицията причаля това растурание държавенъ прѣвратъ и доказване г. Стоиловъ не е ималъ право да распусне камарата безъ да си даде оставката. Прецедента съ распуснанието а послѣдното Стамболово събрание не може, по думитъ на г. Духовецкѣй, да оправдае послѣдното Стоилово растуране, понеже тогава новитъ избори ги прави — не Стамбовъ, а г. Стоиловъ, т. е. шефа на едно *ново* министерство което смѣни старото и, естествено, не можаше да се поържа отъ едно враждебно мнозинство.

Г. Духовецкѣй пише още, че единъ цанковистѣжъ му билъ казвалъ, какво шефоветъ на опозиционнитъ фракции, при прѣдставлението си на княза, проектирали му рекомандувать митрополита Климента за министър — фдсѣдатель на неутралното министерство — нѣщо което — да ли е вѣрно, тѣй като на нищо подобно опозиционитъ наши вѣстници не станаха отзивѣ.

Но най-интересно е мнѣнието на руския кореспондентинъ, върху бѣдѣщитъ законодателни и, въобще оху

Естествено е Г. Г. правдоподобното заключение произтекающе отъ упомѣнати по горѣ фти че несъответственното устройство на училищната ебелъ, благодарение на която ученицитъ сж принудени да разглеждатъ прѣдмѣтитъ съ които си сжжатъ отъ по близко разстояние отъ това което е необходимо за нормалното зрѣние, недостатъчното вѣщание на класнитъ стаи, и продължителното прѣбаване на очитъ сж способствующитъ причини кжеоглѣдието на ученицитъ.

Справедливостта на това заключение се потвърждава съ обратното наблюдение, а именно: съ отстраняването на поменатитъ моменти и дѣйствително а едно съ нормалната, по възможностъ, организация учебното дѣло ний добиваме $\%$ въ умаление на кжеоглѣдството, умаление въ степенитъ на развитието послѣдното, както и запазването бистрото зрѣние.

Доказателство на това служатъ резултатитъ да бити въ тѣзи школи, които съ своето устройство малко, много съотвѣтствуватъ на съврѣмнената школна хигиена. (Хесенъ — новата Гимназия построена спорѣдъ трѣбвания).

Въ числото на болѣститъ, происхождението на които се отдава на училището, доста видно мѣсто заематъ тия различни измѣнения въ формата на скелета, които мало, много сж известни под името *сутуловатостъ*, гърбатостъ и кособочие.

Лѣкаритъ казва проф. Тольски различаватъ нѣколко форми подобни отклонения отъ нормата въ направлението на позвончника и тѣсно свързанитъ съ него други, кости; но въ данния случай прѣдвидъ на занимающия ни въпросъ, интересно е заградъ насъ да се запознаемъ и прослѣдимъ тѣзи физически болезнени отклонения отъ дѣтския организмъ.

изборитъ въ България. На въпроса: „какви ще бждатъ прѣдстоящитъ избори.“ г. Духовецкии самъ си отговаря по слѣдния своеобразенъ начинъ: „На това може да има само единъ отговоръ—такива, каквито сж биле винаги, т. е. правителствени. На да ли ще се намѣри други народъ, толкова малко парламентаренъ като българския. Ако всичката тѣй парѣчена „интелегенция“ въ България състои отъ политикани, то народа—завършва почтения дописникъ—е всекога съ властѣта, и не трѣбватъ ни сопи, ни щикове, да се накарва той, (народа) да вотира за правителственикѣ кандидати.“ . . .

Горната дописка—съ много отъ мисли на която ние съжеляваме, че не можемъ да се съгласимъ—като излѣзла изъ подъ перото на г. Духовецкии, довершавенъ приятелъ на правителството и интименъ другаръ на патронитъ на в „Миръ“, добива особено значение. Значи, че и съчувствующитъ на г. Стоилова кореспонденти, съ допискитъ на които още неотколъ тѣй обичаха да се хвалятъ нашитъ платени официози, почватъ да го осждаатъ.

Това е добръ признакъ.

Рѣда е сега на б. „Миръ.“

Не отколъ въ Лондонъ е обнародванъ парламентския отчетъ за смъртността на петъ-милионното население на този съврѣмененъ Вавилонъ. Отъ този отчетъ узнаваме, че прѣвъ миналата 1895 година въ столицата на Велико Британія сж умрѣли отъ гладъ 71 човѣкъ.

И това става въ най-богатия и най-културния центръ на свѣта, въ единъ градъ, който има съ стотини благотворителни учреждения и въ които наредъ съ умиряющитъ отъ гладъ спромаси живѣятъ милионери, съ доходи по-големъ отъ българския бюджетъ. По-голяма подигравка съ съврѣменната цивилизация, съ която тѣй обичатъ да се хвалятъ англичанитъ, не е възможна. Това е единъ толкова ужасенъ за човѣчеството изобищ, и за англичанитъ особито, срамъ, щото Лондонското население справедливо се възмущава отъ своя социаленъ редъ, при който подобни работи могатъ да ставатъ и настоятелно иска, щото помощитъ, които се събиратъ въ Англия за арменцитъ, да се раздаждатъ най-напрѣдъ на Лондонскитъ голоци.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

— Отъ нѣкое врѣме насамъ се носяха слухове за назначението на г. Д. Марковъ, бившия русенски воененъ прокуроръ, за дипломатически агентинъ на княжеството въ Цариградъ.

Прѣдъ видъ на познатото минало на г. Маркова и „руссофилскитъ“ тенденции, съ които обича да се хвали г. Стоиловото министерство, ние все не вѣрвахме въ истинността на тѣзи слухове, поради което и не писахме нищо за тѣхъ въ вѣстника си.

Сега се научаваме отъ послѣдния брой на в. „La Bulgarie“, че назначението на г. Маркова се е вече състояло, и че негова милость тѣзи дни заминава за Цариградъ, на мѣстото на г. П. Димитрова, който, както е известно, се мѣсти на сѣщата длъжностъ въ Атина.

Нашитъ съграждане, които помнятъ „подвизитъ“ на г. Маркова прѣвъ 1887/8 години, иматъ особенни причини

които се срѣщатъ въ течението на периода отъ училищния животъ. Искривлението на *позвоночника* при голѣма степенъ на развитието, нарушавайки, въ общата гжрмония на тѣлото, оказва прѣди всичко своето си влияние върхо заключующитъ се въ гжрбната полюсь органи. И прѣрияствувайки, вслѣдствие умалението на гжрбната клѣтка, за правилното развитие на бѣлия дробъ, тѣ по такъвъ начинъ умяляватъ дихателната повжрхность на послѣднитъ, а затова и при най-малкото отклонение въ областѣта на дихателнитъ пжтища, подаватъ поводъ за появлението на единъ отъ главнитъ признаци на недостатъчното дихание—одншка,

Недостатъчността на диханието нарушавайки съответственното постжвпване кислорода на въздуха въ кръвѣта, се отразява и въ състава на послѣдната; развиватъ ся явления като малокръвие, което въ своя редъ влече по себѣ си цѣлъ редъ нови болезнени явления: разстройството на пищеварението, катарално поражение на слизиститъ оболочки, нервни припадачи и др.

Ненормалноститъ въ дихателнитъ органи твърдѣ често се отразяватъ и върху твърдѣ тѣсно свжрзанитъ съ тѣхъ системи на кръвообращения; което пакъ отъ своя страна подава поводъ за застой на кръвѣта въ различнитъ органи: дробовѣтъ, мозагѣтъ и пр.

Достатъчно е поч. Г. Г. основанието за съществуващието на въпроса: до колко училището може да служи като причина на тия тѣжки явления.

Пита се кои сж условията въ училището, които могли би да съдѣйствуватъ за образуващието на тия неправилности на *позвоночника* и на другитъ свжрзани съ него кости на трупѣтъ?

ни да сърадваатъ г. Стоилова съ сподучливия изборъ, а новия български дипломатъ съ достойно заслуженото (?) му повишение. . .

Да живѣятъ подобни родолюбци! . .

Въ всичката тѣзи срамотна работа, насъ, впрочемъ не ни удивлява г. Стоиловъ, който, сигурно, има ветхи симпатии къмъ г. Маркова, понеже въ врѣме на руссенскитъ „подвизи“ на послѣдния, той бѣше министръ на правосѣдието въ кабинета на покойния Стамболовъ, ами ни очудва съгласието, което сж дали за това безобразно назначение нѣкои отъ другитъ министри, които лично сж опитвали тежестѣта на г. Марковото „прокурорство“ и сж се крили въ дънъ—земя изъ Руссе, за да се спасятъ отъ немилостивата ржка на новоиспечения княжески прѣдставителъ при Портата.

И иматъ лица официознитъ вѣстници, да се възмущаватъ отъ съгласиенито на либералнитъ шефове!

Ние не можемъ да си прѣдставимъ нищо по-срамотно за българскитъ министри отъ горнето назначение, нищо по-недостойно за едно българско правителство. . .

— Сжщия вѣстникъ съобщава, че г. Сжрмаджиевъ, княжеския дипломатически агентинъ въ Бѣлградъ, е прѣмѣстенъ за такъвъ въ Виена, г. М. Георгиевъ, сегашния прѣвъ секретаръ на Виенското агентство—минава за дипломатически агентинъ въ Бѣлградъ, а г. С. Константиновичъ, секретаря на българското дипломатическо агентство въ Цариградъ—се назначава за български дипломатически прѣдставителъ въ Цетинье.

Единъ остроуменъ нашъ приятелъ, прѣдъ когото ние завчера исказахме едно недоумѣние по поводъ на новооткрититъ български дипломатически агенства, ни обясни, че правителството, съ този свой епохаленъ (пакъ „епохаленъ“, Господи!) актъ, а особено съ назначението на изброените по-горѣ персоналъ, туря основа на бждѣщата **Балканска конфедерация**, най-върлъ защитникъ на която билъ отъ дѣтинство още . . . г. Н. Беневъ.

Сваляме шанка прѣдъ гениалността на идеята, но трыки ни побиватъ като помислимъ за сждбата на „бранинени чувалъ“. . .

— Слѣдъ едно бавение въ Пловдивъ отъ 2—3 дена, г. Каравеловъ е пристигналъ завчера въ Варна, отъ гдѣто, вѣроятно, ще отиде и до Разградъ, но на—да ли ще има врѣме да посети Руссе. Поради това главния редакторъ на нашия вѣстникъ г. Ив. Бѣлиновъ замина вчера за Варна да се види съ г. Каравелова. Завръщанието на г. Бѣлинова се очаква сутрѣ.

— Въ София се говорело за една прѣдстояща обиколка изъ провинцията и отъ страна на другитъ шефове на оппозицията: г. г. Д. Цанковъ, Д. Грековъ и В. Радославовъ. Ние до сега пѣмаме положителни свѣдѣния за трыгванието отъ София на когото и да е отъ г. г. шефове, но бихме желали да се осжществи това прѣдположение, като противовѣсъ на обиколката на г. г. министритъ.

— Отъ какъ, слѣдъ паданието на Стамболова, възникна у насъ тѣй—нарѣчения „офицерско-емигрантски въпросъ“, правителственикѣ вѣстници, както е известно, не облияха жѣбъ да кажатъ поне една дума за неговото разрѣшение, или да искажатъ възгледитъ на ржководящитъ сфери по това разрѣшение. Оппозиционнитъ органи на печата, кой отъ една, кой отъ друга глѣдна точка, си казаха мнѣнието, нѣкой отъ самитъ офицери—емигранти писаха по въпроса, нашия редакторъ издаде двѣ брошури по него, но официозитъ не нарушиха своето мълчание. Публиката бѣше наклонна да вѣрва, прочее, че разрѣшението

Несъмнения отговоръ на тоя въпросъ е продължителното сѣдение на училищния столъ безъ достатъчна подпора за гжрба, което предизвиква исправляющитъ мисци на гжрба, и веднажъ тия мисци сж уморени, тѣлото по тежестѣта се прикривава на напърѣдъ; 2) несъответственното устроена училищна мебелъ. Къмъ тоя само резултатъ, привежда и недостатъчното и несъответственното освѣщение на училищнитъ стаи, привычката на ученицитъ да стоятъ подпирѣйки се на една нога, полегатия шрифтъ на писанието и пр.

Тѣзи сж причинитъ, че една значителна частъ отъ лѣкаритъ гледатъ на училището, като на единъ отъ поводитѣ за отклонението на нормата. Освѣнъ помѣнатитъ страдания, има други цѣлъ рѣдъ отъ болѣзни явления, отъ които ученицитъ страдатъ—това сж болѣститъ на нервната система. Известно е, че дѣтския организмъ се отличава въобще съ голѣма възбудителностъ въ нервната система. Слѣдователно най-незначителнитъ раздражения въ ранната дѣтска възраст на периферическитъ нерви, като на пр. раздражения въ стомаха, пикочний каналъ и др., сж способни рефлексивно да прѣдизвикатъ разнообразни и не рѣдко твърдѣ опасни болѣсти.

Отъ тукъ явно става, че несъответственнитъ трѣбвания, прѣдвяляеми отъ нервната система въ дѣтския организмъ, лѣсно могатъ да я докаратъ въ разстройство, вслѣдствие което дѣцата ставатъ *нервни*.

Подъ послѣдното ний разбираме това болѣзно състояние, на нервната система, която безъ да се изразява отъ начало въ опрѣдѣлени симптоми обнаружава се по-голяма възбудителностъ противъ нормата, тѣй щото, външнитъ стимули, които по-напърѣдъ

на този въпросъ, прѣдизвиква нѣкои разпогласия въ кабинета на г. Стоилова, поради които и печата, подучающъ възхновение отъ подобенъ кабинетъ, трѣбва да се потайва.

При всичко това ходѣха слухове отъ частни источники, че правителството е расположено да рѣши емигрантския въпросъ въ *най-благоприятна смисълъ*, но че за това нищо не се говори, понеже управницитъ не искатъ да алармиратъ напрасно войската, която единъ день щѣли да „сюрпризиратъ“ съ връщанието на емигрантитъ, както лани сюрпризираха народа съ своитъ двойни тройни и четворни побѣди надъ Австрия, Россия и Европа.

Сега излиза, обаче, че правителството, и съ мълчанието си по вѣстницитъ, и съ слуховѣтъ, що се пуцаха отъ неговъ доврѣнни хора, е искало да скрие истинскитъ си намѣрения по емигрантския въпросъ. Единъ отъ много-знаменителнитъ признаци за това е неотдавнашното прѣдаване на сждъ бившия командиръ на 2-я п. Струмски полкъ, майора П. Стоянова, приказа за което е напечатанъ въ 65 брой на „Военни Извѣстия“ и върху което ние ще се повърнемъ. Какви емигранти ще пуца правителството на г. Стоилова, когато то се събира да сжди едного отъ тѣхъ?

Но не е само това. Като зема актъ отъ послѣдното окржко на г. Д. Цанкова, в „La Bulgarie“, който минава за органъ на Двореца, ето какъ се изразява върху емигрантитъ, които г. Цанковъ съвършено основателно смѣта за „несправедливо“ скитающи се и до днѣсь по чужбина:

„Не намирате ли—казва френския нашъ събратъ—че думата „*несправедливо*“ е единъ перлъ? Ако г. Д. Цанковъ мисли, че изгнанието е несправедливо спрѣмо хора, които *измѣниха на клѣтвата си, които я право потѣкаха и докараха страната на два прѣста далечъ отъ анархията*,—той наистина показва едно курюзно понятие за справедливото и несправедливото. Кждѣ биха ни довели такива идеалози, ако единъ денъ поемяха властѣта?“

Прѣкрасенъ отговоръ на своитъ запитвания, в. „La Bulgarie“ би могълъ, ако би желалъ, да намѣри въ брошуритъ на г. Ив. Бѣлинова, за които спомѣнахме по-горѣ, но това е негова работа. Насъ, въ случая, ни интересува да знаемъ слѣдното:

Дѣйствително ли в. „La Bulgarie“ се възхновява отъ придворнитъ сфери и исказаниитъ отъ него абсурдни възгледѣ по емигрантския въпросъ наистина ли изразяватъ мнѣнието на високопоставени дворцови хора, или же цитираната по-горѣ тирада принадлежи на чужденцитъ, що се въртатъ изъ редакцията на този претенциозенъ френски официозъ, безъ да има какво-годѣ отношение къмъ българскитъ правни сфери?

Ще се повърнемъ.

— Столичнитъ и провинциалнитъ вѣстници сж пълни съ извѣстия за прѣдприетитъ вече обиколки отъ страна на разни органи на властѣта, прѣдъ видъ на прѣдстоящитъ избори. Окржжни управители, околийски началници, пристави, стражари, министри и т. н. — всичко това се е развивало изъ околитъ и градовѣтъ на княжеството за да обезпечи свободата на българскитъ избиратели на 17 Ноември.

Блажъ ни. . .

—Отъ София ни съобщаватъ, че г. г. министритъ, за да докажатъ, че българския народъ отъ двѣтъ страни на Балкана е съ тѣхъ, и че той вече не прави разлика меж-

сж прѣдизвикали съответственна реакция въ нервитъ, начеватъ да прѣдизвикватъ ненормално распространение на усѣщанието.

Въ висшата степенъ на разстройството ний забѣлѣзваме у учашитъ се бързи скачки отъ необузdana въселосость къмъ безъ причинни сълзи; отъ прѣкомѣрно ласкание къмъ ненормална раздражителностъ, отъ постоянна боязливостъ къмъ инатъ, отъ блѣстяще проявление на умственната способностъ къмъ общо раслабление на духа и тѣлото. Къмъ това общо разстройство на нервната система присѣдиняватъ се отдѣлнитъ малко много мжчителни болѣзни припадки, отъ които видно мѣсто заема главоболието.

Не съмъ въ състояние да укажа на цифрови данни, но отъ опитъ може да се каже, че главоболията съставляватъ особена частъ отъ припадцитъ у въспитаницитъ на нашитъ училища.

Обрацайки се къмъ тия причини, които могатъ да указватъ въ училището влияние за ненормалното състояние на нервната система се вижда, че това сж истъщението на организма вслѣдствие прѣкомѣрното несъответствено продължение на школнитъ занятия, вслѣдствие на несъответственитъ сили на въспитаницитъ, системитъ, програмитъ и способитъ на прѣподаванието.

Статистическитъ данни, които могатъ да ни укажатъ за степенѣта на влиянието на училището върху здравиеето на ученицитъ да ставатъ така: 1) достатъчното количество ученици:

2) Числото на сравняемитъ, които работятъ повече и по-малко отъ нормата да е равно.

3) Всички ученици, които ще сж като материалъ за изелѣждане, трѣбва да бждатъ при еднакви хигиенически условия.

ду различните имъ бой, рѣшили тоя пѣхъ да не се кандидатиратъ за народни прѣдставители, както миналитъ, т. е. следниститѣ въ Южна, — а консерваторитѣ въ Сѣверна България, но обратно. Поради това рѣшение, до колкото можалъ да узнае нашия дописникъ, г. г. Стойловъ и Тодоровъ щѣли да се кандидатурата въ Пловдивъ, г. Величковъ въ Търново, а г. Маджаровъ — въ Видинъ.

Свободни, дѣйствително, обѣщавамъ да бждѣтъ изборитѣ, когато въ Търново и Видинъ се кандидатиратъ хора, които никой тамъ не познава, и които мислятъ да се прокаратъ само благодарение на „моралното влияние“.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ И СПИСАНИЯТА.

Въ една уводна статия, посвѣтена на българскитѣ държавни дългове на 1 Ноември (новъ стилъ) т. г., — в „La Bulgarie“, между другото, казва, че въ настоящия моментъ, нашиятъ дългове възлизатъ на 171 348,004 лева и 68 ст. (?) и че отъ голѣмия заемъ, сключенъ на 1892 година, българското правителство остава да зема отъ Лендербанкъ още три опции, суммата на които достига 69 230 000 лева, т. е. сумма съвършено достатъчна да се исплатятъ желѣзнитѣ линии: Романъ—Шуменъ, Руссе—Нова-Загора, Сарамбей—Ямболъ и портоветѣ въ Бургасъ и Варна.

Една проста аритметическа смѣтка би могла много лесно да докаже всичката натѣгнатостъ и несъстоятелностъ на доводитѣ на официозния ни съборъ — смѣтка, която ние мислимъ да направимъ въ едно недалечно бждѣще. Ще кажемъ, за сега, че само платени, чужденци, които малко се интересуватъ отъ дѣйствителното финансово положение на държавата ни, могатъ тъй „свободно“ да си играятъ съ цифритѣ и да хвърлятъ прахъ въ очитѣ на хората.

СМѢСЪ.

Нѣкоу прѣди двайсетина дена, въ Гърция е станало прѣброяване на населението. При всичко, че гордитѣ синове на Елада обичатъ да се кичатъ съ своята култура, но оргнитѣ на властѣта, натоварени съ извършване прѣброяването, сж сръщали голѣми мъчнотии, при изпълнение на своята миссия, поради голѣмото невѣжество и суетѣрие на народнитѣ маси. Последнитѣ сж отказвали да съобщаватъ истинския брой на челядитѣ си, защото вѣрвали, че ако числото на членовѣтъ на една фамилия се кажатъ точно и се запишатъ отъ прѣбройтелитѣ, то нѣкой отъ тѣзи членове безъ друго ще умрѣ.

Между друго, прѣброяването е констатирало, че Атина, столицата на Гърция, има днесъ 130000 жители. Броя на тѣзи последнитѣ е билъ въ 1836—12000 души, въ 1856—31000, а въ 1879—63000.

Познато е, каква голѣма слабостъ иматъ американцитѣ къмъ „басовѣтъ“ (pari). Ни едно по-важно събитие, исходя на което е малко или много съмнителенъ, не става въ Америка, безъ да ся баятъ хората на значителни парични сумми, отзивъ на които ставатъ американскитѣ вѣстници почти всѣки день.

Най-голѣмия басъ, по поводъ на неотдавнашния из-

4) Всички изслѣдвания трѣбва да ставатъ по единъ общъ планъ.

5) Работното врѣме за всички трѣбва да бжде равно.

Заразителнитѣ болѣсти така сжко сж отъ особена важностъ. Спорѣдъ Д-ръ Михайлова (училищенъ лѣкаръ въ Москва) причината за тѣхното распространение и врѣдно влияние сж училищата. Единъ който и да е заболѣвшъ ученикъ съ възвръщанieto си въ къщи става причина да заболѣятъ нѣкои отъ неговитѣ братя и сестри. По нѣкога и самото училище бива страдателно лице, и родителитѣ, безъ да знаятъ дѣтската хигиена, не рѣдко безъ всѣко подозрение на лошитѣ послѣдствия, изпроваждатъ въ училището своитѣ си дѣтца още недоооздравѣли отъ попрѣшнитѣ имъ болѣдувания, съ цѣлъ само да се избавятъ отъ главоболията имъ. За заключение особено внимание произвѣжда слѣдний въпросъ — Каква трѣбва да бжде въобще отговорността на училището за прѣписванитѣ нему причинени болѣсти на ученицитѣ? Ниррел, който се е занимавалъ съ тоя въпросъ, казва, че не само училището е причина за раннитѣ болѣзнени проявления въ ученицитѣ, но и тѣхната домашна обстановка.

Кому не е извѣстно казва Uffelmann, че дѣтцата прѣготовляватъ своитѣ домашни работи въ недостатъчно освѣтени стаи и на несъотвѣтствена мебелъ; кому не е извѣстно, казва сжция, лошата привычка на много ученици да сѣдятъ у дома и да се отдаватъ нѣколко часа нарѣдъ върху четението безсѣдържателни книги, на мѣсто да се ползуватъ отъ разходка на чистъ въздухъ?

боръ за прѣдседател на републиката, е билъ басътъ отъ 1.500.000 лева, на нѣкой си Нью-Йоркчанинъ, държанъ за кандидатурата на Макъ-Клиенъ, сръшу 500,000 лева басени отъ г. Стратонъ-Колорадчанинъ — за кандидатурата на г. Бриана.

Спорѣдъ както знаятъ читателитѣ баса е спечеленъ отъ Нью-Йорчанина.

Любопитно е да знаятъ читателитѣ ни, че г. Брианъ, единъ отъ кандидатитѣ за прѣдседател на Сѣверо-Американската република, който не можа да се избере, е развилъ на послѣдъкъ, прѣди изборния день, такава енергична агитационна дѣятелностъ, щото е удивилъ даже своитѣ политически противници. Исходилъ е г. Брианъ не по малко отъ 10.000 километра, произнесалъ е 543 рѣчи въ 25 щата и 453 града. Само въ навечерието на избора, той е произнесалъ въ щата Илиноисъ 20 рѣчи прѣдъ 150,000 слушатели и е обиколилъ повече отъ 200 километра.

Френскитѣ вѣстници разказватъ за слѣдующата крвава драма, станала неотдавна въ една гостилница, по нѣжта отъ Парижъ за Хавръ.

Сдържателка на гостилницата е била нѣкоя си Ери-стина, де Rove, жена на около 32 години. Въ числото на пансионеритѣ си имала тя и единъ чиновникъ, по име Феликсъ Брюеръ, жененъ човѣкъ, баща на една челядъ отъ Нантеръ, но до безумно влюбенъ въ своята господарка Брюеръ живѣялъ у г-жа Rove подъ прѣдлогъ че ималъ работа въ близайщата до гостилницата фабрика, и си ходялъ дома много рѣдко, понеже му било мъчно и жално да се дѣли съ прѣдмѣта на своята втора любовъ.

Единъ день той узнава, че сърдцето на г-жа де Rove не е свободно и че тя го е обѣщала на единъ младъ и хубавецъ — селянинъ — по която причина и отхвърлила всичкитѣ прѣдложение на Брюера, колкото горѣщи и съблазнителни да биле тѣ.

Брюеръ, отчаянъ, изважда единъ револверъ отъ джеба си и го испразднюва четире пѣхти върху бѣдната жена, която ранява много сериозно въ лѣвото рамо. Ранената пада изведиждъ на земята, но Брюеръ, като забѣлжилъ, че тя не е добръ умрѣла, отива въ готварницата, взема единъ остръ ножъ, съ който се хвърля отново върху злочестната си жертва и я доклава до край. Слѣдъ това, той испразднюва останалитѣ въ револвера му два крушума въ собственитѣ си гърди, но безуспѣшно.

Тогава убийцата излѣзва прѣснокойно отъ гостилницата и отива та се прѣдава самъ въ рацѣтъ на властитѣ.

ТИПО-ХРОМО-ЛИТОГРАФИЯТА

на

ДРОБНЯКЪ & КРЪСТЕВЪ ВЪ ГР. РУССЕ.

Извѣстява на всѣкого, а особено на Господа Книжаритѣ, че е приготвила стѣнни календаръ „България“ за 1897 год. изящно изработенъ съ 4 краски и украсенъ съ ликътъ на Н. Ц. В. Прѣстонослѣдника. Сжко е приготвила и отходящи календари за откъсване всѣкой день, съ старъ и новъ стилъ, изящно изработенъ съ 14 краски.

Въ книжний магазинъ на сжщото завѣденіе се фабрикуватъ тетрадки за краснописание и упражнения, украсени съ литографирани корици, отъ най-чиста бѣла хартия съ цѣни най-износни.

Изработва всѣкакви печатарски и литографически пѣща, чисто и изящно; особено внимание обръща върхъ изработване акциитѣ на акционернитѣ дружества, като до сега е изработила акции на повече отъ 20 дружества включително и ония на Българ. Търг. Банка въ тоя градъ. Образци веднага доставя на желающитѣ.

Обръщаме внимание на Банкеритѣ и Търговцитѣ, че изработваме изящно ПОЛИЦИ и ЧЕКОВЕ съ грунтъ и безъ грунтъ, съ най-евтини цѣни.

4—5.

ОБЯВЛЕНИЯ

Младезжъ свършилъ гимназия, учителствувалъ една година, слѣдвалъ по медицината въ Франция, владѣе френски езикъ, желае да постѣпи въ нѣкоя търговска кантора, въ книжарница, въ администрацията на нѣкой вѣстникъ или списание или за корректоръ въ нѣкоя печатница

За споразумение до Борисъ Бояджиевъ, Шуменъ

ПОСРѢДНИЧЕСКОТО КНИЖАР. БЮРО
на

Д. М. ЗЛАТЕВЪ ВЪ РУССЕ.

Моли всички автори и издатели на книги и списания да му испращатъ по 10 екз. за проданъ, за тѣхна смѣтка или въ брой, като му явятъ и условията си. При сжщото бюро се намиратъ за проданъ: Дни Свѣщ. Коронованія съ картини, л. 7. Русско-Франсуски и Русско Нѣмски Словари, Педагогически Листокъ, и др. Сжщото абонира на всички мѣстни и чуждестрани списания и вѣстници. Прави замена съ книжаритѣ, съ книгата Герончекки разкази и др.

1—1.

К Р А Й.